

Lukáš Uherek / ZÁŽITKY Z POCITŮ

Mé srdce mi nepatří.
Teče.
Teče ve věčnosti s Tebou.
A protože jsi všechno,
je v něm všechno.

To všechno teče ven...

Teču Ti po stehnech,
teču v Tobě,
teču skrz Tebe.
Teču z Tvého srdce.

přeji si být větrem
pohládit celý strom
na jedno nadechnutí
na jeden závan

přeji si být větrem
přecházet řeky bez mostů
přeji si být větrem
a vát...

do ticha klín
do klína hlavu
nebo lásky úd

rukou nepokradu
co myšlenkami většinu dne a noci
klíním do ticha

je to ukolébavka pro dospělé
je to píseň pro polštáře
radost z nahých těl

chce se ti spát
milování za postel

na cestě mezi blbostí a hloupostí
zastavil se asi tak uprostřed
rozbalil svačinu

a jedl dlouho
velmi dlouho...

dunělo to pod zemí
jako kdyby se protahoval kámen
to jen dva balvany spolu souložily
to jen někomu puklo srdce
to bylo jen projíždějící metro

lžící mlátí do stolu
já polévku nebudu
nemá hlad

lžící mlátí do stolu
já jísti nemohu
nemá zuby

Lásko, mít křídla ptáků,
letím hned za tebou.
Jenže je lovná sezóna
a ty jsi dobrý střelec.

Věříme vlastním klamům,
těm rukám, co nás hladí,
těm koním v naší stáji,
že nás neshodí až
k žalům

Věříme lásce ze srdce,
těm samým rukám, co nás hladí,
těm samým koním v naší stáji,
že nás vynesou až
do nebe

Rilkeho zaklepání

Tiché zaklepání
Rilke ve dveřích jiskří očima
„Dobrý den“ určeno všem
Pak sklopí hlavu a šourá se do středu místnosti
Ví, že bude pokárán ředitelem ústavu
Za co, však netuší...

Rilkeho samomluva

Rilke někdy hovoří sám k sobě
Není blázen
Přesto si na něj ukazují

Rilke někdy mluví i s něčím docela jiným
Není blázen
Přesto je držen za plotem psychiatrické léčebny

Rilkeho naschválky

Rilke někdy připraví pěknou kulišárnu
(když nuda a fádnota sžírají ústav)
Na ty v bílém i na spolubydlící
Ostatní se válejí smíchy
ti v „bílém“ zvyšují dávky

A Rilke - lišácky se usmívá...

Rilke si rád čte

Rilke si někdy čte
Má radost z každého přečteného slova
a hlasitě svým smíchem radost projevuje
Že směsice písmen někdy nedává smysl
mu vůbec nevadí

Rilkeho zájem

Rilke si nikdy s ničím neláme dlouho hlavu
Jednak hned chápe význam oné věci
a jednak ho každou chvíli zaujme něco jiného
Rilke je hyperaktivní. Ale on tvrdí,
že chce co nejvíce věcem přijít na kloub
Rilke ví, že podstata je někde úplně jinde

Rilke, nejistý Rilke

Tiché
„Ano“

Tišíší
„Ne“

Tichounké
„Nevím“

Rilke už je schovaný
Rilke tu není

Rilke konstantní

Lidé přicházejí a odcházejí.
Rilke však jako konstanta
je maskotem i guruem zdejšího ústavu.

Lekaři sami se obávají dne
kdy Rilke bude zdráv
a oni svým podpisem HO propustí.

Rilke zde bude asi ještě dlouho...

Tomáš obezřetný

Tomáš každý den bojuje se strachem
neboť za každým rohem se může něco skrývat
Proto nikdy nechodí za roh
ale chodí okolo rohu
Tomáš by rád bydlel v kruhu

Suzi je učitelkou v mateřské školce.
Zbývá jí 10 let do důchodu
a ona už je začala odpočítávat po dnech.
Přitom má děti velice ráda,
ony ji ne,
umí to s nimi,
ony s ní taky.

Lukáš Uherek (*1977)

Poezii píšu od svých osmnácti let, píšu zážitky ze svých pocitů, tak jsem takto nazval i vystavený soubor básní. Jsou to básně, které vznikají z nedostatku, bolesti, temnoty. Jsou to básně z lásky, jež popisují detaily života, které vidí jen básníkova duše. Jsou to básně, které naznačují, že něco je špatně. Samy se vynořují z básníkovy mysli. Přes punkové, milostné a sociální období jsem se propsal sám k sobě. Rád si hraji se slovy a jejich významy.

V několika ročnících literární soutěže Městské knihovny Frýdek-Místek jsem získal ocenění za poezii. Mými velkými inspirátory jsou Morgenstern, Jandl, Bonnefoy, Čerepková a mnoho dalších. Mimo upřednostňované manuální práce se věnuji i alternativní psychologii a hudbě (kapely Nehaš co tě nepál, Trochumoc).